

Μνημόσυνο για τα θύματα της Μικρασιατικής καταστροφής στον Ιερό Ναό Παναγίας Ελεούσας Ιεράπετρας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας](#)

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

Το καθιερωμένο Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των θυμάτων της Μικρασιατικής Καταστροφής τέλεσε ο Σεβ. [Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος](#) μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία της Κυριακής Β΄ Λουκά, 4 Οκτωβρίου 2026, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Παναγίας Ελεούσας Ιεράπετρας, όπου φυλάσσεται η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας της Ρεϊσδεριανής που έφεραν οι πρόσφυγες Μικρασιάτες το 1922.

Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και στη συνέχεια ιερούργησε και τέλεσε το καθιερωμένο ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών «πάντων των υπέρ της πίστεως και της πατρίδος εν τη Μικρά Ασία κατά την Μικρασιατικήν Εκστρατείαν ηρωικώς αγωνιζόμενων και μαρτυρικώς εκτελεσθέντων σφαγιασθέντων, ολοκαυθέντων και οιωδήποτε τρόπω τελειωθέντων πατέρων και αδελφών ημών», καθώς και το εξάμηνο μνημόσυνο της μακαριστής Εργινούσας Νικολαράκη.

Η ομιλία της ημέρας εκφωνήθηκε από την Εκπαιδευτικό και Λογοτέχνη Φιλόλογο κ. Αγγελική Κίτσου-Μαγαράκη, η οποία μίλησε με θέμα: «Η θρησκευτικότητα των ανθρώπων της Μικράς Ασίας».

Όπως υπογράμμισε, για ένα ακόμη φθινόπωρο ο προσφυγικός κόσμος ανάβει το καντήλι της μνήμης στον Μικρασιατικό Ελληνισμό. Γονάτισε η Ρωμηωσύνη όταν έπεσε η πόλις, η Κωνσταντινούπολη, αλλά δεν λύγισε, καθώς η πίστη απάλυνε τον πόνο, έδινε κουράγιο και ανάσταινε την ελπίδα της αναγέννησης. γι' αυτό και στις παραμονές του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, μαζί με τους Τουρκόφωνους και τους Κρυπτοχριστιανούς, υπολογίζονταν σε περίπου δύομισι

εκατομμύρια, οι οποίοι στο μεγαλύτερο μέρος τους ήταν συγκεντρωμένοι στα δυτικά παράλια της Μικρας Ασίας, όπως στη Σμύρνη, το Αϊβαλί και τα Βουρλά.

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλιν & Σητείας

Η κ. Κίτσου-Μαγαράκη σημείωσε ότι η Μικρασία ήταν αγιοτόκος, καθώς γέννησε τους Καππαδόκες Πατέρες, τον Μέγα Βασίλειο, Γρηγόριο τον Θεολόγο, Γρηγόριο τον Νύσσης, και άλλους μεγάλους αγίους, όπως τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, τον άγιο Νικόλαο, τον άγιο Παντελεήμονα, την αγία Βαρβάρα και τόσους άλλους μέχρι τον Άγιο Ιερομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης. Στη συνέχεια επεσήμανε τη βαθιά θρησκευτικότητα των ανθρώπων της Ανατολής, των Ελλήνων της Μικρασίας, οι οποίοι «πίστευαν και ζούσαν τα θαύματα», γι' αυτό και όταν σταυρώθηκε ο Μικρασιατικός Ελληνισμός, το 1922, οι πρόσφυγες έφεραν από την πατρίδα τους τις εικόνες ως μοναδική περιουσία τους.

Επίσης έκανε αναφορά στα πολλά Αγιάσματα της Μικράς Ασίας, στην ιδιαίτερη τιμή και ευλάβεια των Τούρκων στους καβαλάρηδες αγίους Γεώργιο και Δημήτριο, και στην εορτή του Πάσχα, αλλά και τον ανάλογο σεβασμό των Χριστιανών για το Μπαϊράμι και τις εορτές των Μουσουλμάνων, καθώς και στις βαθιές σχέσης φιλίας που αναπτύχθηκαν με τους αλλόθρησκους κατοίκους της Μικρασίας, οι οποίες

δοκιμάστηκαν κατά τα δραματικά γεγονότα του 1922.

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

Σε άλλο σημείο της ομιλίας της η κ. Αγγελική Κίτσου – Μαγαράκη τόνισε ότι μπορεί να σταμάτησαν να κτυπούν οι καμπάνες των εκκλησιών στις αλησμόνητες πατρίδες, όμως δεν σταμάτησαν να ηχούν τα σήμαντρα της πίστεώς μας, και χρέος μας είναι να μην σιγήσουν ποτέ και να μη σβήσουν οι μνήμες. Κλείνοντας ανέγνωσε το ποίημά της για την “Παναγιά”, που εκφράζει τη θρησκευτικότητα και την ευλάβεια των Μικρασιατών: «Η Παναγιά μου / ανάμεσα σε φλούδες από ασβέστη / σαν σε σύννεφα / η Παναγιά μου / στάζει τη γλύκα τ’ ουρανού / στο γυμνό ξωκλήσι / όρθρος λιτός το μελτέμι / τη συντροφεύει / και το σαρακι στο παλιό ψαλτήρι / μα όχι μόνη ποτέ δεν είναι / πάντα μια προσευχή φτάνει στην καρδιά της / με το κύμα / με τον άνεμο / κι ως “κοιμήθηκε” λένε / η Παναγιά μου / ξάγρυπνη είναι και προστρέχει/ μ’ ένα τσόκαρο στο πόδι / μ’ ένα μαντίλι μαύρο / μάνα ή ανέ σαν τη φωνάζουν».

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλεως & Σητείας

Μετά την Απόλυση, ο Σεβασμιώτατος κ. Κύριλλος συνεχάρη την ομιλήτρια κ. Αγγελική Κίτσου-Μαγαράκη, καθώς και την Πρόεδρο και τα Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Μικρασιατών Ιεράπετρας για την πρωτοβουλία τέλεσης του Ιερού Μνημοσύνου, και επεσήμανε την ανάγκη, 84 χρόνια μετά την εθνική τραγωδία της Μικρασιατικής καταστροφής, να συνεχίσουμε να διατηρούμε ασβέστη τη μνήμη των θυμάτων της και να μη λησμονήσουμε τις αλησμόνητες πατρίδες.

Ακολούθησε κέρασμα στην αίθουσα της Ενορίας.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία έλαβαν μέρος ο Μικρασιατικής καταγωγής Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου π. Ευδόκιμος Καρακουλάκης, ο Αιδεσιμ. πρωτ. Μιχαήλ Ξυδιανός, συνταξιούχος Εφημέριος, ο Αιδεσιμ. πρωτ. Σάββας Λιναρδάκης, Εφημέριος και προϊστάμενος του ναού, και οι Διάκονοι Θεμιστοκλής Μπεϊνάς και Χαράλαμπος Μενεγάκης, ενώ στο Ιερό Μνημόσυνο έλαβε μέρος και ο Αιδεσιμ. Οικον. Κων/νος Λιοντάκης, Εφημέριος του ναού. Στα ιερά αναλόγια διακόνησαν ο Πρωτοψάλτης και Δ/ντής της Σχολής Βυζ. Μουσικής της Ι. Μητροπόλεως κ. Ιωάννης Αρώνης και οι ιεροψάλτες του ναού με επικεφαλής τον κ.ωΕυάγγελο Φραγκούλη.

Εκκλησιάσθηκαν και παρευρέθηκαν στο Ιερό Μνημόσυνο ο Δήμαρχος Ιεράπετρας κ. Εμμανουήλ Φραγκούλης, ο πρώην Δήμαρχος Ιεράπετρας κ. Νικόλαος Χριστοφακάκης, η Πρόεδρος κ. Ευτυχία Μαρινάκη, τα Μέλη του Δ.Σ. και πολλά μέλη του Συλλόγου Μικρασιατών Ιεράπετρας, και πολλοί ευσεβείς χριστιανοί της πόλης.

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπότνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλεως & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπότνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπότνης & Σητείας

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1992

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλεως & Σητείας